

الثالث: في الأسئار

نوع سوم: آب باقی مانده از آشامیدن (سُور)

وهي كلها طاهرة عدا سُور الكلب والخنزير والكافر، والأفضل تجنب سُور المسوخ.

غير از نیم خورده سگ، خوک، کافر و ناصبی،^(۱) بقیه آب‌هایی که نیم خورده انسانها و حیوانات دیگر باشد، پاک است. بهتر است از نیم خورده موجودات مسخ شده پرهیز شود.

ومن عدا الخوارج (خوارج النهروان أو من شاكلهم)، والغلاة (الذين يقولون بالألوهية المطلقة لمخلوق)، والنواصب (سواء نصبوا العدا للأئمة أو المهديين أو شيعتهم) من أصناف المسلمين طاهر الجسد والسُور.

نکته: به طهارت و پاکی ظاهری هر انسانی (مسلمان یا غیرمسلمان) حکم می‌شود، مگر:

الف: کافر به خداوند که وجود خداوند را انکار می‌کند نه کسی که درباره وجود خدا تردید داشته و بگوید (نمی‌دانم [آیا خدایی هست یا نه]).

ب: ناصبی که کینه و دشمنی یکی از ائمه، مهدیین یا شیعیان‌شان -از آن‌رو که شیعه آن‌ها هستند- را داشته باشد.^(۲)

هرکسی که بنا بر ظاهرش حکم به پاکی و طهارتش شود، (سُور) آب نیم خورده‌اش نیز پاک است.

ويكره: سُور الجلال، وسُور ما أكل الجيف إذا خلا موضع الملاقاة من عين النجاسة، والحائض التي لا تؤمن، وسُور البغال والحمير والفأرة والحية والعقرب والوزغ. وينجس الماء بموت الحيوان ذي النفس السائلة، دون ما لا نفس له. وما لا يدرك بالطرف من الدم ينجس الماء.

نیم خورده‌های مکروه: آب نیم خورده حیوان نجاست خوار^(۳) و آب نیم خورده حیوان مردارخوار، اگر عین نجاست در محل تماس آن با آب وجود نداشته باشد، نیم خورده زن حائضی که به او اعتمادی در رعایت احکام نجاست نیست و همچنین آب نیم خورده قاطرها، الاغ‌ها، موش، مار، عقرب و سمندر (مارمولک بزرگ) مکروه است.

^۲ - کسی که با ائمه یا مهدیین یا با شیعیان‌شان - به این دلیل که شیعه آن‌ها هستند - دشمنی آشکار داشته باشد (مترجم).

^۲ - اگر شک داشته باشد که آیا شخصی ناصبی است - یعنی با ائمه و مهدیین و شیعیان‌شان دشمنی می‌ورزد - یا خیر، حکم به طهارت و ناصبی نبودن او می‌شود؛ البته شخصی که ناصبی نیست اما حق به او مطرح شده و رد کرده است، در نیم خورده و ذبیحه و دست دادن با او اشکالی نیست. در مورد اهل کتاب (یهود و مسیحیت) اگر از غلوکنندگان یا ناصبی نباشند حکم به طهارت ظاهری آنان می‌شود. (احکام الشریعه بین السائل و المجیب جزء اول، طهارت: ص ۲۲)

^۳ - یعنی حیوان حلال گوشتی که عادت به خوردن فضل انسان کرده است و بر بدنش از خوردن آن، گوشت روئیده باشد. (احکام الشریعه بین السائل و المجیب جزء

مردار حیوانی که خون جهنده دارد آب را نجس می‌کند و اگر خون جهنده نداشته باشد آب نجس نمی‌شود. خون، حتی اگر به چشم دیده نشود نیز آب را نجس می‌کند.⁽⁴⁾

4- مقصود این است که با چشم دیده نشود اما اثرش مشخص باشد. مثلاً آب با افتادن ذره خون تکان بخورد؛ مانند این که شخصی در حال ذبح مرغی باشد و ظرف آبی در نزدیکی او قرار داشته باشد و قطره‌ای از خون بجهد و آب تکان بخورد، اما او نبیند که خون داخل آب افتاد؛ در این صورت حکم به نجاست آب می‌شود. (احکام الشریعه بین السائل و المجیب جزء اول، طهارت: ص 23)

